

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt Danskernes Historie Online - Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskeres Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

GUNNAR JØRGENSENS
SKOLE

1951—52

Det sekstende år —

En sommerferie-hilsen
til elever, lærere og forældre

KAMMERATSKABS SANGEN

Ingen véd, hvor vejen ender
for en vandrelysten flok.
Men vi véd, at vi er venner,
og den viden er os nok.
Vi er ikke grå soldater,
som er eens, men kammerater,
der står sammen, når det gælder,
under fælles krav og kår —
og som lærer af hinanden, mens vi går.

KOLELIVET har mange problemer. Et af dem hedder *kundskabsmeddelelsen*. Et problem, som nok kan volde kvaler, når man står over for en flok elever, der fra naturens side er udstyret med højst forskellige evner og anlæg. Hvis alt gik efter en forudfattet plan — og barnet uden at kny opfyldte fars og mors inderligste ønskedrømme — var det ingen sag. Da vandrede drengen og pigen efter endt skolegang ud i livet med diverse ug'er og mg'er på eksamensbeviset, mens far og mor smilte anerkendende til de flittige og pligtopfyldende poder.

Men så nemt og smertefrit går det jo desværre ikke altid. Det daglige liv — *hverdagen* — viser tilfulde, at hvad det ene barn nemmer med lethed, tilegner det andet sig kun med møje og besvær. Hvis det overhovedet lykkes det at nå frem til »vejs ende«! Netop børnenes forskellighed gør opgaven vanskelig og kampen ulige. Og bedre bliver det ikke ved, at skolen — med sin klasseinddeling og klasseundervisning — hindrer den enkelte i at arbejde i et for ham eller hende naturligt tempo. Lektienes ubønhørlige »derfra og dertil« skaber på mange punkter en ensrettethed, som næppe er af det gode.

Men hvad er der så at stille op?

Ja, først og fremmest bliver det naturligtvis *lærernes* opgave — når vi nu engang har givet os ind under eksamensskolens lidt usmidige rammer — at *individualisere* undervisningen mest muligt, så vi undgår de små skæbnetunge tragedier med børn, der kører håbløst fast i arbejdets slid og mister troen på sig selv. — Men samtidig må det forventes af *forældrene*, at de ikke forlanger andet og mere af barnet, end det evner. De må ikke presse det frem ad den boglige vej, når det er den praktiske, det dur til! Og de må ikke i misforstået ærgerrighed stirre sig blinde på plus'er og minus'er i karakterbogen, men nok så meget hæfte blikket på den *indsats*, barnet præsterer, og rose det, når det gør sit bedste.

Dette betyder naturligvis ikke, at barnet skal *lege* sine skoleår bort. Hverdagen må gerne have små pligter, som kræver, at man hænger i og yder sin indsats. Hvorfor skulle ikke også børn og unge lære glæden at kende, som ligger i at udføre et arbejde? Det afgørende er blot, at det hele ikke ender som en ked-sommelig ørkenvandring. Barnet bør ikke ustandselig mødes med et inkvisitorisk »Har du læst dine lektier?« eller et truende »Hvordan skal det dog gå dig til eksamen?« Far og mor gør både det »dovne« barn og sig selv langt lykkeligere, hvis de i stedet for at bebrejde og skænde lever med i drengens og pigens skoleliv og lader børnene tale frit ud om, hvad de oplever og lærer. Også om de vanskeligheder, de har i skolen. — Og skolen bør på sin side aldrig slå modet ned og kun konstatere, hvor »umulig« eleven er, men hellere møde barnet med et opmuntrende »Sig til, hvor det kniber — og vi skal prøve på at hjælpe dig!« Da fremelskes en arbejdsglæde, som nok skal komme dem til gode — også ved det grønne bord!

— Og så *har* da for resten skolen også andre og større formål end netop at udstede eksamensbeviser. Engang skal børnene ud i det myldrende liv, hvor der ganske vist kræves en vis kunnen og viden, men hvor der dog først og fremmest er brug for en ungdom, der har hjerte for andre og møder tilskikkelserne med et ligevægtigt og harmonisk sind.

Kunne vi gennem en række glade og festlige skoleår — hvor et venligt og personligt forhold mellem lærer og elev er dagens grundtone — skænke børnene en lykkelig barndom og ad tusinde usporlige veje give dem syn og sans for virkelige og varige værdier — da blev mottoet om skolelivet, der er menneskeliv, ingen tom kliché.

— *Et samfund* har man kaldt vor skole. Måtte den blive et voksested, hvor hvert enkelt barn får lov til at finde sig selv i en sund og stille vækst!

Gunnar Jørgensen

Sangen i skolen

Det er en herlig fremskridtets og teknikkens tidsalder, vi lever i. Det erkendes ikke mindst af de unge, der elsker fart over feltet. Men eet er fart, et andet jag. Farten kan standses for et øjeblikks afslappende hvilepause, mens jaget ifølge inertiens lov afsætter så stærke eftervirkninger, at tiden for en stille »glæden sig ved livet« forpasses. Endsige stunder til eftertanke.

Den mekaniske musikgengivelse i form af radio og grammofon gør mennesker sløve overfor en musikalsk oplevelse, hvor der ikke er tilstrækkelig stærke karakterer til at lade samtidige andre indtryk ude af betragtning og virkelig med stille sind indstille sig på at lytte.

Den aktive musikdyrker har det i så henseende lettere. Han kommer bedre i kontakt med det inderste i musikkens væsen. Vil derfor også være mere lydhør end den passive, der kun ad ørets vej får åbnet døren til musikkens verden.

Uden egentlig at være altfor velsignet fra de øverste myndigheds side gør skolerne i vore dage et stort arbejde for at fremme også den aktive musikudfoldelse. Det stiller store krav til sanglæreren. Han *kan* tage sig sit arbejde let: lade eleverne høre de plader, de bryder sig om, evt. synge de sange, de kan lide osv. Han kan også — hvis han har nerver dertil — opfatte sin gerning som et kald og forsøge at lære dem mere. Og så kan han måske et øjeblik fornemme, at der lyttes, opfattes, forstås, mærke den velsignede ro, der er følgen af, at en eller anden sang opleves, eller et eller andet forespillet virkelig gør indtryk —! Det er øjeblikke, der bærer fremover.

Arne Bertelsen

Mellemskole- og realeksamen

Følgende elever bestod juni 1951 henholdsvis mellemskole- og realeksamen:

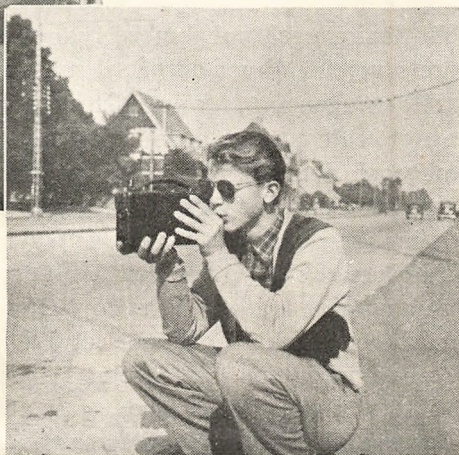
Jens Thune Andersen, Peter Wahl Andersen, Ingerlise Breyen, Peter Birger Christensen, Lasse Steen Hansen, Christian Heise, Hans Holm, Lia Lind, Hans Aage Melvig, Willy Møller, Inge Rafn, Marianne Roepstorff, Peter Schnack, Henja Stern, Ole Strandberg, Lene Mikkelsen Sørensen, Lotte Thide, Lis Winther, Anne Vibeke Wulff. — Torben Baunsøe, Robert Christensen, Hanne Birgit Hansen, Ole Seemann, Svend Keis Hansen, Hans Holler, Gunnar Ibsen, Leif Jensen, Anne-Lise Jerris, Lone Ruthwen-Jürgensen, Kirsten Kjerulff, Ian Kjær, Jesper Marboe, Birgit Monies, Jette Olesen, Svend Pedersen, Jørgen Rahlff, Marianne Skjoldby, Joy Vinther.

Hanne Angelo, Mette Bang, Steen Raarup Christensen, Niels Jensen, Inger Langager, Anne Merete Olufsen, Inger Randrup, — Aage Adsbøll, Niels Bang, Per Bergenholz, Lene Drucker, Poul Ehlers, Flemming Følsgaard. Per Gundelach, Lisbeth Hammerich, Edda Harboe, Ole Nyholm, Jørgen Schwartz-Hansen, Susanne Theil-Jensen.

Skolefilmen

fremvistest ved julemarkedet for et talrigt publikum, der var enige om, at det var et virkelig værdifuldt arbejde, de to unge filmsfolk havde udført. Det bliver morsomt om nogle år at hente filmen frem og genopfriske gamle minder.

To af vore store elever — Gunnar Ibsen og Torben Baunsøe — fik en dag den ide, at de ville lave en skolefilm. Efter at drejebogen var skrevet, gik de i gang med arbejdet og optog i løbet af et halvt års tid små glimt fra dagligdagen. Filmen klippedes til og

Ti glade skoleår

Jeg har gået i Gunnar Jørgensens Skole lige fra første klasse, ti dejlige år. Det ene år har taget det andet, og før vi vidste af det, var vi midt ude i den afsluttende eksamen.

Ti år er mange år, og jeg tror, det er de ti år af ens liv, der sker mest i. Man kommer i skole som 6-årig og går ud, når man er 16, man udvikler sig fra barn til voksen, hele ens fremtidige liv afhænger af de ti år.

Hvis man er blevet opdraget strengt, hvis der ikke har været nogen til at forstå alle ens små bekymringer, ikke nogen, der rigtig har taget sig af en, så sætter det jo mærker i en for livstid, måske får man aldrig det udbytte af livet, som man kunne have fået, hvis man havde haft en tryk og fri barndom, hvor man udviklede sig ganske roligt trin for trin, hvor der var nogen, der tog sig af en, så man virkelig fik tillid til sig selv. Det er jo ikke bare kundskaber, man skal have.

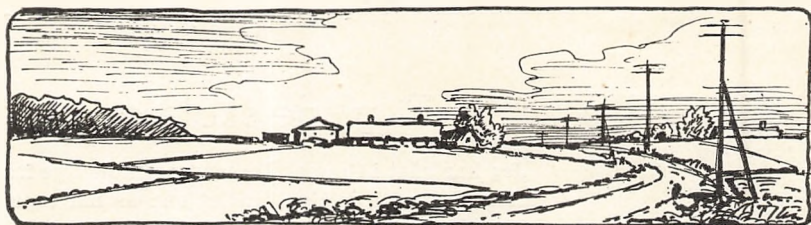
Jeg kom ind i den hvide villa nede på Svanemøllevej 122; der gik jeg ganske vist kun et år, men jeg vil altid huske, at Gunnar Jørgensen i hvert spisebrikvarter tog første klasse med ud på en spadseretur. Han havde een i hver hånd (vi var kun to i klassen), og så spadserede vi ned omkring kirken — ja, det var tider! Senere flyttede vi over i en større bygning på grund af pladsmangel, men hyggen blev ved at være der, vi var som een stor familie; f. eks. havde vi ikke noget lærerværelse, så i hvert frikvarter blev der sat et par borde ind i Gunnar Jørgensens lille bitte kontor, og så sad hele lærerstaben derinde og dampede på deres tobak, så det var umuligt at se en hånd for sig. Der var vi så i fire år, hvorefter vi flyttede over i den, vi nu sidder i. Der er kommet flere og flere elever, forholdene er ikke så primitive mere, men dog er ånden den samme.

Vi er stadig een stor familie, der har vort hjem på Gersonsvej 43.

Skønt jeg aldrig har gået på nogen anden skole, véd jeg dog så meget, at sådan en skoletid, som jeg har haft, den kunne jeg ikke have fået på nogen anden skole.

Ingerlise Breyen

Tale ved årsafslutningen 1951

Hver gang en sommerferie nærmer sig, gør en skole sine små og store regnskaber op. Vi gør status — som det hedder — og tæller årets plus'er og minus'er sammen til en slutsum.

Solbrændte og sommerglade mødte I efter ferien op i nyfernise-rede klasseværelser og med en hoben nyindbundne bøger. I startede — som alle skolebørn — med de bedste hensigter og lovede jer selv, at i år skulle der »slides i det« som aldrig før. Om nu disse gode forsætter varede ved, efterhånden som fernissen gik af gulvene og bøgerne fik æselsører — ja, det må hver af jer svare på i jeres egen samvittighed. — *Enkelte* var der vel, som året igennem holdt flidens fane højt — og I kan jo i dag sidde her og smile som små Rafaels-engle og glæde jer over et veloverstået skoleår. — Men *enkelte* var der vel også, som ret hurtigt lod fem være lige og havde såre svært ved at blive ved lektiebogen, når telefonen kimedede og biografen kaldte. De sidder måske i dag og fortryder et og andet og ærgrer sig. Men endelig er der jo også dem — og det er vel *hovedparten!* — som har været en sær blanding af flid og dovenskab, en cocktail af pludselig hængeni og midlertidig given-op. Skoleelever, som skoleelever er flest! — Lad mine ord til jer på denne skoleårets sidste dag være disse: Rart og hyggeligt var det, at mange af jer ved det grønne bord (som hos os forøvrigt er lyseblåt!) fik fine karakterer — det er bare ikke det afgørende! Dertil er eksamens-kineseriet alt for tilfældigt og fåbeligt! Ulige vigtigere er det, om I i året, der gik, rundt om i timerne — i fagene — mødte glimt af *ånd!* Vigtigere end at vide, hvor mange støvdragere og bægerblade en blomst har, er det, hvis I under jeres »udforskning af naturen« lærte at *undres* over tilværelsens storhed og skønhed! Og vigtigere end at kunne dele analysestykker op i hensigts-, følge- og udsagnsbindeordsbisætninger er det, hvis I i dansktimerne fik sans for sprogets vellyd og hørte digtere give udtryk for det udsigelige.

Men på regnskabet står også en post, som hedder *festkontoen*. — Også på dette punkt er det vel forskelligt, hvad hver enkelt fik ud af året. Een vil måske mindes en *højskoledag*, hvor det pludselig gik op for ham eller hende, at man godt kan høste viden og samle kundskaber uden

lektiebøger og uden at man ustandselig skal »høres«! En anden kommer måske i tanker om en enkelt *morgensang* blandt mange, hvor han eller hun af en eller anden grund syntes, at lysets engel gik med særlig stråleglans gennem salen — eller en *alsangstime*, hvor man i al stilhed sad og blev enig med sig selv om, at der måske alligevel var lidt mere mening, end man havde tænkt sig, i skolemesterens tit gentagne påstand om, at »sangbogen er skolens vigtigste bog«. — Eller *julemarkedet!* Måske sidder en og anden af pigerne i dag og mindes, hvordan hun — smykket med forklæde og hvid kappe — i tre travle eftermiddagstimer balancerede rundt i restaurationslokalet med topfyldte bakker og var mindst sytten gange så huslig anlagt som derhjemme! Tre timer, som nok kunne give ømme fødder — men dog ikke ømmere, end at damen samme aften svingede sig muntert i dansen til tonerne fra *Hartmanns* og *Breyens* jazz-band! Og *skovturene!* Disse muntre, sollyse septemberdage, hvor man sammen med et slæng ligesindede skrålhalse sad og vuggede på turistbilens bløde hynder og sang »Sejle op ad åen —« og lignende poetiske åndsprodukter!

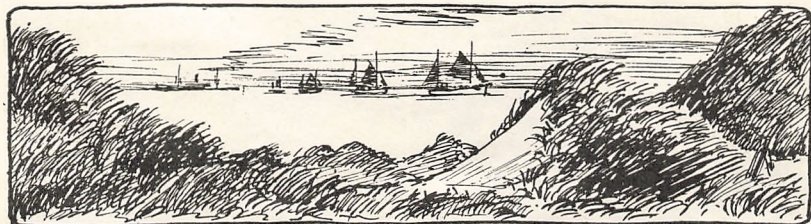
Og så har jeg endda ikke omtalt de *mange små og glade øjeblikke*, hvor smil og venlighed og kammeratligt samvær kastede solstrejf ind over en grå skoledag — små, af andre upågtede, gyldne nuer, som holdt modet oppe og var med til at »skabe hverdag om til fest«.

— Men har jeg nævnt det »faglige« og strejft det »festlige«, så lad mig slutte med det *menneskelige*.

I er opdraget i frihed. Der har ikke været noget, der hed slavepisk og straffereglementer. Strengheden har måttet vige pladsen for venlighed og forståelse — også hvor I gjorde ting, som måske ikke netop var i skolens ånd! — Denne opdragelsesmetode vil nogle kalde forfejlet. Andre vil prise den som en lykke. — Livet må dømmes. — Det mål, vi satte os, var at lære jer den himmelvide forskel mellem et tvingende: »Du skal!« og et frivilligt: »Jeg vil!« — Dette vort lidet autoritære syn på tingene gør det for så vidt »svært« at være elev i denne skole. Men det giver ansvarsfølelse. Og lykkes det os at nå målet, så går I ikke ud i livet som kedelige dusinmennesker og underkuede slavesjæle, men med et fond af menneskekundskab og selvstændig tænken, som nok skal bære frugt.

Og lad os så i al stilfærdighed skrive skoleårets regnskab under — og holde *sommerferie!*

G. J.

Vignetter af Asger Riber.

Norgestur

Tredie juledag stævnedes en flok forventningsfulde realister (real b) med »Kronprins Olaf« mod Norge. Målet var Lillehammers nye ungdomsherberge »Birkebeiner'n«.

Oslo modtog os med regn, mens Lillehammer bød os velkommen med det dejligste snevejr. Skiene på, og snart var vi installeret i hyggelige omgivelser: 4 mands værelser med elektrisk opvarmning, opholdsstue med lænestole, finsk badstue, varmt vand o. s. v. Uheldigvis smeltede den nyfaldne sne dagen efter; men busser førte os op til Nordseter, hvor det herligste skiterræn lokkede os ud på ture, som gav os uforglemmelige indtryk af Norges natur. På turene havde vi heldigvis nødbremsen i orden.

Nytårsaften blev festligholdt med tale, dans, hvor drengene flittigt svang pigerne (Zahlepigerne!) — og optræden. Vi præsenterede Storm P. og en radiosketch for de tilstedeværende 6 danske og 6 nordmænd.

Hjemturen blev knap så festlig som udturen, og den 7. januar så de utålmodigt ventende pårørende 17 blege og søvnige norgesfarere gå i land, og dermed var der sat punktum for en række minderige dage, hvor real b på en virkelig fin måde havde repræsenteret skolen og dansk ungdom.

»p«

Den sidste skoledag

Årets sidste almindelige skoledag fejrer realisterne på festlig vis, inden de drager hjem og holder energisk læseferie. I et af formiddagens frikvarterer befolker de de to balkoner og nedkaster herfra flødekarameller og andet (dog ikke vand!) til »hoben«, der med opstrakte hænder og grådige udtryk i øjnene søger at erobre de milde gaver. Under latter og høj-røstede tilråb hilses de ærværdige damer og herrer, mens karamellerne hvirvler gennem luften som et kærkomment haglvejr. Efter skoletid spilles den traditionelle håndboldkamp mellem realister og lærere. Den overværes af et talrigt publikum, der ikke sparer på stemmerne. (Realister hæng nu i! Det kan lærerne ikke li'!) Stemningen er høj, næsten landskampagtig. Og såvel de unge mesterlektianere som deres foresatte slider i det som små islandske heste. I år blev slutresultatet af de to gange syv minutter otte-fem til realisterne.

Sporten ved skolen

Ved siden af den egentlige gymnastikundervisning dyrker de fleste skoler en »hobby«, i reglen et boldspil af en eller anden art. Hos os er det håndbold! Og interessen er levende — så levende, at alle, både store og små, spiller bold i frikvarteret, og de fleste går rundt med

en lille bold i lommen, som de tager frem og leger med i tide og utide.

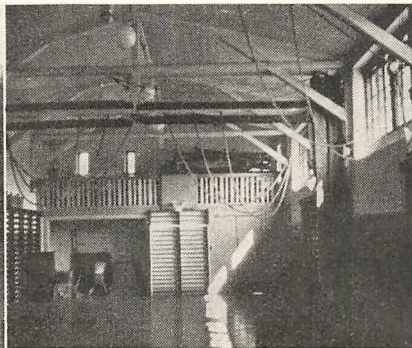
Interessen har ført til øget samkvem med andre skoler, og navnlig i år har vi haft en mængde kampe, men pladsen tillader ikke at opremse resultater. Nævnes kan det, at »realen« er gået sejrrig ud af alle disse kampe, at 3. mellem kun har indkasseret eet nederlag, medens de øvrige klasser har deltaget med vekslende held. Uanset resultaterne har alle kæmpet med samme glæde og ildhu.

I fodbold har vi også været med; men her er resultaterne knap så gode. Vor boldplads er ikke egnet til fodbold, så vi deltager ikke på lige vilkår med de andre skoler. Basket-ball, det nye boldspil herhjemme, prøver vi også lidt engang imellem, da vi har de rigtige rekvisitter.

Skoleidrætsmærket, som pigerne i flere år har haft patent på, har nu også fanget drengenes interesse. Trods visse rent praktiske vanskeligheder opnåede to guldmærket sidste år, og flere vil sikkert følge efter i år.

Følgende elever fik idrætsmærket: Bronze: Grete Petersen, Inger Leth. Sølv: Annette Green, Birthe Ankerstjerne, Inger Grove, Marianne Kjær, Lene Garnum, Ninna Vinten. Guld: Mogens Jacobsen, Torben Baunsoe.

» P »

Af skolens dagbog

15. AUGUST. Det nye skoleår begyndte. Elever og forældre samledes i gymnastiksalen, hvor vi ønskede hinanden velkommen hjem fra sommerferien. *Arne Bertelsen* spillede høstmelodier, og skuespillerinde ved Det kgl. Teater, fru *Karen Berg*, glædede os som så ofte før med sin fine fortællekunst.

18. AUGUST: Skolens 15-års-fødselsdag fejredes ved en festmorgensang. Efter skolemesterens tale spillede *Arne Bertelsen* »Våren«, og hr. *Torrild* overrakte på lærernes vegne (med en munter tale!) skolen en fornem og længe savnet globus. — Efter skoletid morede og imponerede den nye *Kjeldsen* forberedelsesklasserne med sine muntre og fantastiske tryllekunstner, og om aftenen overværede resten af skolen en pragtfuld farvefilm fra Grønland — hvorefter dansen gik til klokken tolv præcis.

1. SEPTEMBER: Denne dag, hvor hr. *Meyling* fyldte 75 år, kunne umuligt gå ubemærket hen. Vi følte alle trang til at sige ham tak for det store og uegennyttige arbejde, han gennem årene — ungdommelig som den yngste! — har viet skolen som skemalægger og lærer. Intet under, at han ved morgensangen hilstes med klapsalver, hurraråb, blomster og — fynske toner!

4. SEPTEMBER: De stores skovtur gik i år til Jægerspris. Her tilbragte vi et par hyggelige og fornøjelige sensommertimer med frokost-

Nissekomedie

Karneval

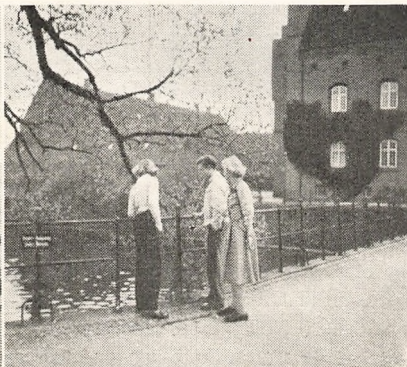
hvil, spadsereture i parken, besøg i slottet og »bloddryppende« røverlege i skoven. Vore dygtige filmsfolk var i livlig aktivitet under hele turen (jfr. skolefilmen!).

5. SEPTEMBER: Og så var det forberedelsesklassernes tur! Den gik i år til Asserbo, hvor vi spiste frokost på »Birkegården«. Efter spændende lege i plantagen tog vi til Liseleje, hvor vi dels stormede en isbar, dels soppede i Kattegats »frådende« bølger.

29. SEPTEMBER: Nordens dag blev en festlig oplevelse. *Edle* læste op på norsk, *Susanne* på svensk, og *Jens, Eva, Marie* og »pigekoret« sang nordiske sange. — Ved flyglet *Arne Bertelsen!*

Skoleskovtur

IV mellem på tur

14. OKTOBER: Traditionen tro mødtes vi i gymnastiksalen, inden efterårsferien begyndte, og ønskede hinanden god ferie med nogle af vore skønne høstsange.

24. OKTOBER: Alsangstime i anledning af F.N.-dagen.

15. NOVEMBER: Den årlige *højskoledag* — hvor lektiebøgerne bliver liggende derhjemme og det daglige skema sættes ud af kraft — indlededes i år af *Arne Bertelsen*, der (med ledsagende grammofonplader) i et interessant og instruktivt foredrag satte os ind i amerikansk musik. — Derefter fortalte dr. *Sven V. Knudsen* — muntert og alvorfuldt — om sine rejseoplevelser og om det store og betydningsfulde arbejde for mellemfolkelig forståelse, der udføres gennem »pen pals«. *Erik Jacobsen* tegnede i et fint og åndfuldt causeri et muntert billede af jyden, sjællænderen og fynboen — hvorefter *Gunnar Ibsen* fra realklassen holdt et dygtigt udarbejdet og godt fremført foredrag om olien og dens betydning og viste os et par interessante tonefilm. — Mellem »timerne« gjorde vi — på ægte højskolevis — flittigt brug af sangbogen!

JULEMÅNEDEN: Første december —! Mon vi nogensinde glemmer den stille, hyggelige stemning, der hviler over mogensangen, når skolens yngste elev tænder det første hvide lys i trappestagen? Og så er det dog kun en lille, spæd begyndelse. Hyggen og stemningen vokser dag for dag i denne sære måned. Små grankviste over klassernes billeder, *Ribers* nisse-fantasier på tavlerne og pigernes pludselige strikkeflid i fri-

Ishytten stormes

Riber holder mandtal

kvarterer (og timer!) — alt er med til at gøre december uforglemmelig! — Og så når vi årets store dag, hvor *julemarkedet* løber af stabelen. Forældre, børn, gamle elever, venner og bekendte — alle er de med og løfter i flok. Skolen forvandles fra kælder til kvist. Boder, bio, tombola og restauration — hvor skal vi begynde, og hvor skal vi ende! Lad os nøjes med fra dette års julemarked (9. december) at fremhæve to ting: *SKOLEFILMEN*, som fremførtes af *Gunnar* og *Torben*, der fortjener stor ros for de morsomme og smukke optagelser, samt eventyrspillet *HJERTEGRÆS OG PEBERKORN*, hvor *Erik Jacobsen* forfulgte succes'en fra i fjor, denne gang bistået dygtigt og flinkst af anden mellem b. Det lille spil var et stykke fin poesi, fuldt af skælmeri og ynde! — For julemarkedets overskud fik vi scenen bygget færdig og erhvervede os et fint og fornemt projektiionsapparat. — Og så fik vi endda tid til, inden måneden ebbede ud, at spille *NISSEKOMEDIE* for de yngste elever (bravo, Ib!) og opføre et lille aftenligt *JULESHOW* med spændende tegnefilm. — Ved *JULEAFSLUTNINGERNE* samledes vi med forældrene (*der altid er såre velkomne!*) i den gransmykkede sal, hvor mange af eleverne glædede os med deres solosang (*Hanne, Eva, Marie, Inger, Vibeke, Jonna, Jens...*) Sagt i korthed blev december 1951 en rigtig julemåned!

2. FEBRUAR: Fire navne bør nævnes, når vi taler om *HUMØR-PARADEN* og dens succes: *Gunnar, Torben, Svend* og *Leif!* Med vanlig dygtighed og arrangementstalant gik de om bord i opgaven og løste den til *ug!* Sketchene og sangene og de fornemme lys- og lydeffekter var upåklagelige — og det efterfølgende bal med *Arne Astrups Trio* og den muntre gæsteoptræden af sangerinden *Vivien Snow* blev prikken over i'et. Vi vil savne de initiativrige arrangører næste år!

22. FEBRUAR: Fastelavnslørdagen var som sædvanlig forberedelsesklassernes fest. Fantastisk udklædte småvæsener myldrede rundt på legepladsen og i klasserne — og endte med at slå katten af tøndens i gymnastiksalen, mens de store så til og overdængede dem med hundreder af serpentiner.

8. MARTS: Det årlige *karneval* blev meget vellykket. Alle de delta-

gende havde ofret både flid og fantasi på at finde dragter frem — og det var meget svært for dommerkomiteen at kåre »miss karneval« blandt de mange søde piger og at præmiere de morsomste og mest originale af salens mange fantasifulde masker. Dansen gik til tonerne fra *Ditlevsens* hyggelige ensemble, kun afbrudt af *Gunnar Ibsens* små muntere arrangementer.

22. MARTS: En meget interessant filmsaften med forfatteren *Knud Overs* og smalfilmseksperter, overassistent *Asbjörn Pehrsson*.

23. MARTS: Gamle elever stiftede en elevforening.

24. MARTS: Eleverne overværede transmissionen af den svenske konges ankomst til hovedbanegården.

2. APRIL: Alsangstime i anledning af H. C. Andersens fødselsdag. Naturligvis måtte vor H. C. Andersen-ekspert, *Erik Jacobsen*, op på talerstolen og fortælle om eventyrdigteren.

8. APRIL: Påskeafslutning.

30. APRIL: For at samle kræfter til den kommende eksamen (!) foretog IV mellem b en udflugt i det sommerlige aprilvejr. Turen gik gennem det naturskønne Sydsjælland mellem nyudsprungne bøgeskove og grønne marker, hvor køer og får stod ude og græssede. — Et sjældent april-syn! — Programmet var mangeartet: Bregentved, Gisselfeld, Rønnede Kro, Fensmark, Holmegårdens Glasværk, Sankt Peders Kirke i Næstved, Kählers Keramikfabrik, Herlufsholm — og hjem over Ringsted og Roskilde. — En skoledag lidt ud over det almindelige!!

3. MAJ: Gamle elever samledes til en forårsfest i en muntert pyntet gymnastiksal, hvor dansen gik til de små timer. — *Kjærulff-Schmidt* satte et festligt punktum for aftenen ved sit fine og stilfærdige lune. — Det var hyggeligt at træffe de mange gamle drenge og piger, der var mødt talrigt frem, og at opfriske fælles minder.

5. MAJ: Dagen festligholdtes ved en alsangstime, hvor vi samledes om dansk musik, dansk sang og dansk poesi.

BORNHOLMSTUR. Med hr. *Asger Pedersen* og frk. *Kirsten Mikkelsen Sørensen* har II mellem a i slutningen af maj været på en vellykket tur til Bornholm.

Forberedelsesklasserne ved Liseleje strand

FORSKELLIGT: I årets løb har enkelte klasser foretaget ekskursioner under ledelse af hr. *Steiner* og hr. *Asger Pedersen*. — Mange af skolens elever har med forældrenes tilladelse medvirket ved mærkesalg på forskellige »dage«. — 3. og 4. klasse har også i år ved politiets velvilje modtaget en god og grundig *færdselsundervisning*. — Hovedparten af skolens elever har overværet forestillingerne på *Skole scenen* og i *Skolebioen*. — Også *Skoleradioen* har været flittigt aflyttet. — Endelig har en del klasser i årets løb holdt små hyggelige klasseaftener.

Gaver

I årets løb har vi haft den glæde at modtage følgende gaver til skolen: Globus (lærerkollegiet), dug til lærerværelset (real a), skildpaddeskjold (Ole H.), grønalg (Nina V.), hajæg, terrarium (Tor B.), H. C. Andersenbillede (frk. K. Danielsen), kylling (Flemming), larve (Mikael), koralrev (Sten M.), hummerklo, marmor (Hanne C.), sten fra istiden, koral (Erлинг), strudsæg (Eva og Marie Louise), blæksprutte (Bent J.), barktæppe fra Borneo (forlagsboghandler Steen Hasselbalch), kongeørn (Knud S.), neonrør (Christian P.), kokosnød (Edle), »Frem« (Stig L.), lava fra Vesuv (Mette Bang) og »Frem« (Inge Hirsch).

— For disse — og muligt ikke nævnte — gaver bringer vi skolens hjerteligste tak!

Meddelelser

SKOLENS LEDER træffes daglig kl. 14-15, men der kan altid telefonisk aftales andre tider.

SKOLENS LÆGE: *Mogens Krasilnikoff*.

GYMNASTIKDRAGT TIL PIGERNE: Mørkeblå jerseydragter, bestående af kittel og benklæder. Fås gennem skolens gymnastiklærerinde. — Til udendørs boldspil er tennissko ønskelige.

GYMNASTIKDRAGT TIL DRENGENE: Hvide benklæder og kongeblå trøje med lange ærmer. *Underskolen*: Hvide benklæder og hvid trøje.

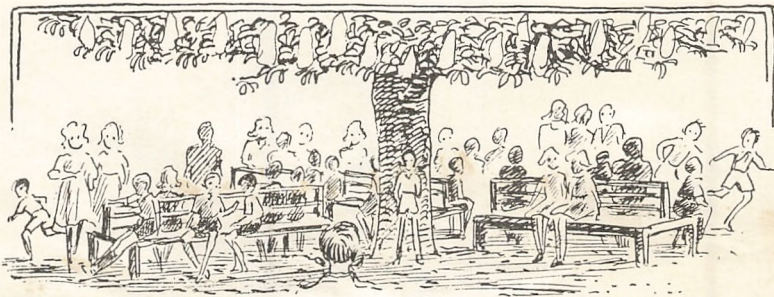
SKOLEHUER kan købes i Magasin du Nord (pris kr. 10,50).

SKOLEEMBLEMER (kr. 0,90) kan købes hos hr. *Riber*. — SKOLEMÆRKER til gymnastikdragter (kr. 2,05) købes hos fru *Johansen*.

NB. Bøger og tøj bedes mærket med navn

SKOLENS TELEFONER: Helrup 4395 (lederen). Helrup 35042 (eleverne).

FORÆLDRESAMTALER. Forældrene er hjertelig velkommen på skolen. En samtale om barnet — dets evner, arbejdsmåde og fremtid — vil altid være af værdi både for hjemmet og for skolen.

— Det nye skoleår begynder fredag den 15. august. —